СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LI. Ч. 8. Джерзі Сити, Н. Дж., пятниця, 15-го січня 1943. No. 8. Jersey City, N. J., Friday, January 15, 1943. VOL. LI.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

НОВИЙ СПОСІБ СТЯГУВАННЯ ПОДАТКІВ

ВАШИНГТОН. — Конгресовий комітет засобів рішився на новий спосіб стягування податків, а саме не раз на рік, лише кожноразово, що місяця, чи навіть що тижня. Податкову суму відтягуваноб людям від їх заробітної платні. В такім випадку податки за минулий рік пропалиб, а властиво їх розділеноб по трошка на кільканацять, чи кількадесять літ. Домагання людей, щоб впровадити цей новий плян, давалось всюди відчувати. Бо податки вже тепер великі, а вони будуть ще багато більші. Платячи податки відразу люди знають, що не всі гроші, котрі вони зароблять є їх, а поважна частина належить до держави. Ті гроші вони відразу віддадуть і знатимуть, що їм залишилось для власної витрати. — В конгресових колах також застановляються над тим, щоби впровадити 10% „побідного податку". Тепер маємо 5%. Той податок також відтягуваноб від платні працівників. Вищих податків потрібно тому, бо президент заявив, що в додатку до минулих приходів, треба ще видобути в цім фіскальнім році 16 біліонів долярів більше.

ТРЕСКУ МОГЛИ ВБИТИ КОМУНІСТИ.

НЮ ЙОРК. — Поліція далі прослідже причини вбиття Карла Трески, радикального лідера італійського походження. Зпочатку було сильне підозріння, що його вбили фашисти, проти котрих він довгий час боровся. Але тепер сильніше підозріння падає на комуністів, бо він також боровся проти комуністів. Та боротьба в останніх місяцях загострилась. Він писав чимало стать проти комунізму, а навіть не хотів допустити до того, щоби в комітеті ім. Мацінія були заступлені комуністи. Підозріння на комуністів кидають навіть провідники робітничих юній, в котрих Треска брав активну участь. Вони кажуть, що комуністи, зокрема сталіністи, могли поступити у випадку Трески так, як поступали в другій стадії громадянської боротьби в Еспанії: вони вбивали всіх лівих провідників, щоби запевнити владу виключно рядовим і дисциплінованим комуністам. Поліція почала пильно слідкувати за статями, писаними в останніх часах Трескою, щоби з них викомбінувати, хто мав найбільшу причину вбивати Треску.

ПОХОРОН ТЕСЛІ.

НЮ ЙОРК. — Минулого вівтірка відбувся похорон відомого по цілім світі винахідника, Николи Теслі. Він свойого часу був близьким співробітником Томаса Едісона. Він винайшов біля 800 патентів з ділянки електрики. На чолі похоронної валки стояв югославський посол Фотіч. Також був братанок Теслі Сава Косанович, що є головою державного комітету плянування для східної і полудневої східної Европи. Серед приявних було біля 2,000 осіб спосеред наукового і політичного світу. Чимало вчених висказало свої кондоленції з приводу його смерти.

СТЕЛЯ НА КУКУРУДЗУ.

ВАШИНГТОН. — Бюро заряду цін наложило стелю на ціни на кукурудзу. Ціни на кукурудзу в останніх часах постійно зростали, в той час як ціни на вепрове мясо, внаслідок контролі стояло на місци. У висліді вепрове мясо стало лише 11 разів дорожче від кукурудзи, хоч передтим воно було 17 і 18 разів дорожче. Кукурудза є головним кормом для безрог. Щоби уможливити гудівлю безрог, а водночас не допускати до зросту цін на вепрове мясо, уряд постановив спинити зріст цін на кукурудзу. Сенатори з фармерських околиць запротестували проти того зарядження.

ЕДВАРД ФЛИН ВІДБИВАЄ ЗАКИДИ.

ВАШИНГТОН. — Едвард Флин, проти котрого висипалось багато критики, у звязку з назначенням його послом до Австралії і надзвичайним амбасадором президента, представникам преси заявив, що це має чисто політичний характер; особи, котрі критикують його, хочуть в той спосіб дістатись на передові сторінки газет і зазнати розголосу, говорив він. Все це, що говориться про нього, є неправдою, говорив Флин.

МЕШКАННЯ ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ ЖІНОК.

НЮ ЙОРК. — Військові кола зареквірували 13 апартаментових домів в околицях Бронксу, недалеко каледжу Гонтера, щоби в них створити приміщення для жінок з військових частин „Век" і Спарс". Поверх пять тисяч жінок буде постійно побирати в каледжі Гонтера військову освіту і вишкіл, впродовж шести тижнів. Опісля вишколені жінки будуть відходити до служби, а на їх місци будуть нові приходити. Цивільні люди, що мешкають в згаданих домах дістали від військових властей повідомлення, щоби на перш дютого опустили помешкання. Власти допоможуть їм перенестись на інше місце і кошта перевозу будуть покриті властями.

Герберт Гувер про Положення в Німеччині

НЮ ЙОРК. — Герберт Гувер помістив в американських газетах чергову статтю про значіння домашнього фронту, зокрема про положення домашнього фронту в Німеччині. Він каже, що домашний фронт в Німеччині дає всі познаки розкладу, хоч ударна сила Німеччини ще досить велика. Але внутрі краю слідне заломання, спричинене такими чинниками: втрата віри в перемогу, брак робучих рук, брак харчів. Німецький нарід бачить, що хоч у перших роках війни видав зо себе все, що міг видати, проте перемоги не осягнув. Харчеві пайки людей чимраз більше надають в долину і тепер люди в Німеччині дістають одну третину пайку мяса і товщів, з того, що вони споживали підчас миру. Цей пайок, з точки погляду лікарської гігієни, є замалий і він постійно виснажує німецький нарід з тілесної енергії. Крім того німцям приходиться працювати пересічно по 60 годин тижнево, що також вибиває їх з сил. Німецька влада розпучливо пробує залатати прірву в робітничій силі чужими робітниками, але хоч спроваджує чимало чорноробів, то проте не може дістати фахових робітників. Німеччина тепер знаходиться знов у сталевім колі, подібно, як першої світової війни, хоч нинішне коло ширше від попереднього. Якщоб німцям вдалось прорвати те коло на полудневосхіднім фронті і дібратись до Близького Сходу, то вони на стільки поправилиб своє положення, що моглиб продовжати війну дуже довго, говорив Гувер.

ГЕРОЙСЬКИЙ ВЧИНОК АМЕРИКАНСЬКОГО КОРАБЛЯ

САН ФРАНЦІСКО. — Ранені моряки, що врятувались з затопленого нищителя „Ляфея", розказували, в який спосіб той корабель під командою свого копітана Генка, поступав. Він пустився цілою парою просто в японського панцирника тяжкої ваги і приступив до нього так близько, що можна було кинути з одного корабля на другого ручну ґранату. З так близької віддалі він випустив декілька торпед, що тяжко ушкодили японського панцирника. Опісля своїми стрілами цілковито змів обсерваційну вежу з того панцирника. Знайшовшись в окруженні японських кораблів він своїми стрілами затопив іншого японського нищителя, а декілька кораблів тяжко ушкодив. Щойно від стріл японського панцирника він зазнав таких ран, що пішов під воду. Разом під воду пішовв і командант Генк. — Зновуж літаки з американського літаконосця „Горнета" ушкодили десять японських кораблів, а чотири затопили. Зновуж гармати „Горнета" знищили біля 60 японських літаків.

Заворушення в Болгарії бо не Хочуть Іти на Російський Фронт

ЛОНДОН. — За донесенням з Болгарії, що прийшли до Туреччини, в Болгарії шириться загальна револьта проти болгарського уряду й німців. У заворушеннях беруть участь тисячі робітників і студентів, які, симпатизуючи з Росією, не хочуть іти на фронт воювати проти Росії. Студенти й робітники атакували поліційні стації в більших містах Болгарії. У тих сутичках з поліцією згинуло багато осіб з одної й другої сторони.

До Туреччини приходить з Болгарії багато болгарських дезертирів, що не хочуть іти на російський фронт.

За деякими донесеннями, німці арештували в Болгарії коло 25,000 осіб, але болгари далі демонструють масово проти висилки військ до Росії. Телефонічні й телеґрафічні звязки в Болгарії зо заграницею перервані вже вісім днів.

НІМЦІ РОЗСТРІЛЮЮТЬ ЗАКЛАДНИКІВ

БЕРН. — Офіційний часопис німецької окупаційної влади в Бельґії подав оноді, що за дні від 6. до 24. грудня ця влада розстріляла 20 осіб, захоплених нею як закладники, мовляв у відплату за вбивство трох німецьких вояків.

БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД ОСТЕРІГАЄ НАСЕЛЕННЯ ПРО БУДУЧІ ТУДНОЩІ

ЛОНДОН. — Британський уряд став через своїх представників повчати британців, що до виграння війни ще далеко та що їм прийдеться ще для цього понести поважні жертви й перебути тяжкі небезпеки.

ДЛЯ РОЗСЛІДУ СПРАВИ ВТІКАЧІВ

ЛОНДОН. — Аліянти встановили спільну комісію американських, французьких і британських представників для розсліду справи політичних утікачів з французьких посілостей. Комісія має відвідати концентраційні табори в північній Африці та вирішити, котрі втікачі мають бути пущені на волю.

СНІГ І СТУДІНЬ — НЕ Є НІЯКОЮ ПЕРЕШКОДОЮ. — Маємо перед собою американського бомбовика, загрузеного в снігу. І нічого дивного! Цеж на Алясці! Обслуга, що по пояс в студеній воді, намагається затягнути бомбовика до берега. Ось в таких обставинах доводиться там воювати. Але американські вояки не нарікають, а держаться кріпко.

ФРАНЦУЗИ ЗАЙМАЮТЬ ГІРСЬКИЙ ПРОВАЛ У ТУНІСІ

ЛОНДОН. — Французькі війська в Тунісі захопили по завзятім бою один важний гірський провал, а в долішній Лібії дві більші місцевости, котрих утрата є поважним ударом для Держав Осі.

Тимчасом британійська восьма армія підсунулася ближче до Тріполіу й готовиться до ширшого маневру проти німців.

АМЕРИКАНСЬКІ БОМБОВИКИ РОБЛЯТЬ РЕЙДИ НА НЕАПОЛЬ.

КАЇРО. — Не оглядаючися на злу погоду, американські чотиро-моторові „Либератори" зробили зо своїх майданів на Середньому Сході рейди на Неаполь. Італійське радіо говорило опісля про невеликі щкоди.

БРИТІЙЦІ ДАЛІ БОМБАРДУЮТЬ РУРЩИНУ.

ЛОНДОН. — Британські літаки доконали на Рурщину вже шестий рейд з ряду. В рейді загинув тільки один літак. Хмари, що залягли над околицею, не дозволили німцям острілювати цільно британійців.

НОРВЕЖЦІ ЗАТОПИЛИ ТРИ КАНАЛОВІ КОРАБЛІ.

ЛОНДОН. — Один торговельний норвежський корабель затопив гарматною пальбою три каналові кораблі на одному голяндському каналі.

ДЕКОРУЮТЬ ПІВ ТИСЯЧКИ ЛЕТУНІВ ЗА ПОДВИГИ В АФРИЦІ.

КАЇРО. — Начальник американських бомбовиків на Середньому Сході відзначив 511 американських летунів за різні подвиги в боях проти Осі в Африці.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЛІТАК НИЩИТЬ ПІДВОДНИЙ ЧОВЕН.

ЛОНДОН. — Залога американського бомбовика під командою лютенанта Волтера Торна затопила в Біскайськім заливі один ворожий підводний човен, що топив там аліянтські кораблі.

НІМЕЧЧИНА МАЄ ДІСТАТИ ФРАНЦУЗЬКІ КОРАБЛІ.

ЛОНДОН. — Гітлер добився обіцянки від Ляваля, що Франція передасть Німеччині 5 французьких нищителів, що не були затоплені в Тульоні. Крім того Ляваль обіцяв Гітлерові доставити 400,000 французьких робітників та віддати під повну контролю французькі промисли, рільництво й фінанси.

ЧЕРВОНА АРМІЯ ДАЛІ ЙДЕ ВПЕРЕД.

ЛОНДОН. — Російські війська у поході на Ростов досягли вже Сальська, важного залізничого вузла, положеного 110 миль на південний схід. На Кавказі російські війська заняли дальших десять місцевостей; вони вбили над долішним Доном 2,000 німців коли ті скріпили свій опір російському наступові.

На півночі російським військам дають поважну допомогу калмуки.

СПРАВЛЯЮТЬ ЖІНЦІ ДЕРЖАВНИЙ ПОХОРОН.

МОСКВА. — Перший у цій війні похорон на державний кошт справлено майорові Марині Расковій, 33-літній летунці, що загинула оноді як жертва нещасного випадку поза фронтом. Похорон відбувся на Червоній Площі, а порох летунки зложено потім у Кремлі.

Раскова стала вперше широко звісна в 1938. році, коли вона добула світовий рекорд у довготривалому літанні жінок без перестанку.

ПОВЧАЮТЬ ІТАЛІЙЦІВ, ЯК ЗДАВАТИСЯ.

ЛОНДОН. — В одного італійського офіцира, взятого в полон у Північній Африці, найдено летючку з поученнями, як піддаватися. В летючці сказано: „Прикажи своїм воякам виладувати кріси, поставити на кінець рушниць якийсь білий матеріял і піднят руки вгору".

ІТАЛІЙЦІ ПОКИДАЮТЬ СВОЇ КОЛЬОНІЇ.

ЛОНДОН. — Тут зачуто на італійському радіо з Риму, що до Бріндізі прибули два кораблі, повні італійських громадян зо Східної Африки.

КАНАДІЙЦІ ПРИБУВАЮТЬ ДО БРИТАНІЇ.

ОДИН БРИТІЙСЬКИЙ ПОРТ. — Тисячі канадійських вояків прибули через цей порт на скріплення аліянтських сил в Европі. З порту їх відправлено поїздами на місце призначення.

СПОДІЮТЬСЯ НОВИХ РЕВЕЛЯЦІЙ У СПРАВІ ВБИВСТВА ДАРЛЯНА.

ГОЛОВНА АЛІЯНТСЬКА КВАТИРА В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ. — У неділю арештовано кілька осіб, що мають бути звязані зо замахом на адмірала Дарляна. Речник французької імперіяльної ради, що подав цю вістку до публичного відома, не подав імен осіб. Якби кому з них доказано причетність до замаху, він буде поставлений перед военний суд.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Для Перемоги

„Грішми, хочби вони представляли не знати яку велику суму, перемоги не купимо. Бо перемогу здобувається кровю вояків, потом працюючих чоловіків і жінок та посвятою народу" — каже президент Рузвелт у своїм буджетовім посланню, вимагаючи від конґресу ухвали державного буджету, що має виносити на наступний фіскальний рік „фантастичну" суму $108,903,047,923.

Ось тому саме нема потреби сушити собі голову над тим, що це за великанська сума, якої жадає від нас уряд. Вона потрібна, щоб осягнути перемогу. Те і все, а всьо інше мусить зникнути, або відійти на дальший плян. Це є тотальна війна і вона вимагає тотальних жертв. А що так є, видно найкраще з грошевих розрахунків уряду, які виказують, що з кожного доляра, який буде витрачений, 96 центів піде на — зброєння і воєнні потреби.

У війні, каже президент, ми всі — вояки, хоч не всі маємо до виконування однакові обовязки; одні з нас воюють з броєю на фронті, другі в „оверолсах" у фабриці, а треті „з закоченими руками" в офісах. В демократії — ми всі однаково загрожені, що можемо втратити не тільки наші матеріяльні добра, але й наші високі ідеали, якими так дорожимо. Ось тому ми мусимо бути спосібними до щораз нових і щораз більших жертв, якщо вони потрібні, щоб перемогти.

Ми теж мусимо привикнути до простішого життя і обходитись без много річей, до яких ми звикли, а яких тепер не буде. Та президент запевняє нас, що кожний з нас дістане те, що є конечне для життя і то по такій ціні, що її буде в спромозі заплатити. Не зважаючи на всі ті обмеження, що нас ждуть, каже президент, таки „більшість з нас буде краще відживлювана, краще одіта і житиме в кращих мешкальних обставинах, ніж будь який інший нарід у світі".

Ось ті короткі витяги з послання буджетового президента виясняють дуже переконливо, чому треба було представити нації „фантастичний" буджет та чому треба домагатись, щоб дістати річно 16 біліонів долярів титулом нових податків. Усе те є потрібне для ведення війни, а теж і на те, щоби вдержати фінансову рівновагу держави. Тому саме послання президента буде приняте цілою нацією як новий заклик президента до таких нових жертв, без яких не можливо булоб нам осягнути того, що є нашою найважнішою тепер ціллю. А нею є — повна перемога над ворогами. Доперва по тім, запевняє нас президент, зможемо подумати про краще життя, яке певно наступить.

Те, що президент вимагає тепер від нації під фінансовим оглядом, є дуже великим тягаром, але памятаймо, а це є дуже важне, що цей тягар властиво не нарушує справжньої фінансової сили краю. Вона далі ще велика і „здорова". Це президент підкреслив і тому треба і це мати на увазі, бо й воно незвичайно важне.

Апізери та Апізерство

Що це є апізери та яка їх робота?

Теперішна війна привела на широкий світ багато нових слів, які в часі мира були майже невідомі або відомі тільки спеціялістам-мовознавцям. Одним із таких воєнних слів є слово „апізер" та від нього походяче слово на означення роботи апізера „апізерство". Щож означають ось ті слова апізер та апізерство? Це так означають людей слабодухів, що видячи труднощі, які приносить зі собою війна, готові йти на замирення й то таке замирення, що рівналосяб катастрофі народу. Апізер це теж і гой слабодух, що переціннює силу противника; тому серед невдачі чи серед труднощів тратить духа та дораджує капітулювати.

Українська народня фільософія, укрита у величезній скарбниці народніх пословиць, знає теж сказати дещо про апізерів - капітулянтів. Це ті, які керуються в життєвих небезпеках засадою: „Не тратьте куме сил, спускайтеся на дно". У тій поговірці представлена людина громадсько безвартісна, що не має гарту духа та не вміє боротися за справу, тільки зі слабодушности або й ледащої натури капітулювалаб не спробувавши навіть боротьби тоді, коли при витревалости, праці та зусиллю є надія справу уратувати, а навіть виграти.

Апізерство це прикмета рабів.

Апізерство це пряме протиставлення геройству, шляхотному змаганню, боротьбі навіть тоді, коли є невелика надія на успіх. Апізерство характеристичне для одиниць та цілих народів рабської натури, обдарених почуттям меншевартости. Раб, що привик видіти все пана на горі, над собою, а себе на долині, не в силі представити собі можливости, щоб й він міг стати вільним, тому найменша невдача раба знеохочує, серед маси рабів викликує паніку та кидає кличі: „шкода всього, то вже всьо пропало"; зовсім так, як каже українська поговірка: „не тратьте куме сил, спускайтеся на дно".

Протиставленням апізерству є геройство людини чи народу вільного, з почуттям самопевности побіди, національної гордости, тому й витривалости навіть серед дуже скрутних ситуацій. Серед українців представником такої геройчности є Леся Українка, українська поетка - жінка, але з найбільше мужеським гартом серед модерних українських писателів; „надіятися — кличе вона — навіть серед безнадійности — "Contra spem spero", як сказала це латинською пословицею. Не треба хиба доказувати, що поза нею апізерство доволі загніжджене серед українського громадянства, коли йде про українську справу. Махнути рукою — е! з того нічо не буде, — це таке питоме многим українцям, що аж в очи впадає як на їх хребтах неволя полишила горби й та не горби фізичні, але куди грізніші горби на цілій духовости.

Апізерство є зате чуже народам вільним, що так скажемо панам світа. Й найгрізніша ситуація не в силі там викликати настроїв апізерської безнадійности. Навпаки, невдачі та важке положення там підбадьорюють громадянство до дальшої боротьби за справу. Річ природна, що народи без апізерських склонностей мусять перемагати навіть серед трудних ситуацій, а апізери з рабською натурою мусять гинути навіть тоді, коли ще була можливість успіху. І знов не треба багато шукати, щоб не видіти, що на загал апізерство чуже анґльосаському духови.

Ледви чи коли яка нація була вже така близька катастрофи як анґлійці по історичній катастрофі в Дункірк, себто тоді, коли вони літом 1941-го року мусіли покидати Францію під німецьким обстрілом стративши майже весь свій воєнний матеріял; сама Анґлія на ділі була тоді майже безборонна. Серед другого народу в тім положенні апізерство та перестрах взялиб верх і нарід скапітулював би. Не то анґлійці; саме у той найкритичніший час уряд кличе весь нарід до самооборони й виходить Анґлія цілo з небезпеки. Апізерство це страшна хороба рабів. Вона паралізує волю народу та веде його до катастрофи навіть тоді, коли ще є надія вийти ціло.

Два роди апізерів.

Ворог дуже добре розуміє як сильною помічю може бути для нього заломання духових сил народу через апізерів. Тому штучно старається викликувати серед противного табору такі апізерські настрої. Він висилає платних аґентів, які поширюють грізні панікерські вісти, пускають неправдиві поголоски, часто роздувають та перебільшують правдиві невдачі, щоб тільки ослабити духа противника, або як часто говориться, щоб підірвати мораль громадянства.

Це є один рід апізерів, чужинецьких агентів або й таки свідомих зрадників, коли вони належать до власного табору. Річ природна такий апізер є так само небезпечним як шпіон, чи саботажник, бо шпіон чи саботажист нищить фізичні засоби боротьби, а апізер нищить мораль, підриває духові сили громадянства.

Другий рід апізерів це слабодухи з рабською душею, що правда не роблять того зі злочинної волі, ані не беруть за це грошей від ворога, але в результаті одні й другі, підриваючи моральні сили громадянства, помагають ворогови. Тільки, що одні роблять це свідомо та злочинно, другі несвідомо та зі слабодушности. Як знаємо й серед американського народу були такі апізери. Та громадська здорова опінія їх цілком приглушила й вони тепер так, якби вже не існували.

Оба роди апізерів діють в українській справі серед американців українського роду.

Коли іде про американців українського роду, то між ними працюють обидва роди апізерів, коли йде про справу визволення українського народу в Европі. Одні це аґенти тих усіх сил, ворожих для України, що за ніяку ціну не хотять допустити до того, щоб український нарід став вільний як й інші народи, згідно з тими ідеями, за які боряться демократичні держави заходу. Висланники ворогів незалежности України втискаються між американсько - українську збірноту та підшептують їй: „Україні не бути вільною та незалежною, то вже справа пересуджена. Шкода навіть дармо витрачувати сили, то все вже пропало". Ціль такого апізерства: спараліжувати волю американських українців, ослабити їх мораль, щоб вони нічого не робили в тім напрямі, щоб й українському народові признано право користати з справедливого замирення народів, згідно зі засадами Атлянтійського Чартеру.

І хочби президент Америки та відповідальні політичні мужі нашої країни запевняли, і раз і другий і третий, що Атлянтійський Чартер відноситься до всього людства, до усіх народів світа, ворогом українського народу насиланий апізер шепче на ухо своє: „Не бути Україні вільною! Таж Совєти — це союзники Америки!" Не говорить такий аґент, що союзники не боряться за неволю народів, а тільки за волю всіх народів світа. Отже й України! Промовчує такий аґент, що чейже і Анґлія це союзник Америки, а проте найважніші державні мужі в Америці говорять явно про потребу визволення пребагатої Індії, що теж є досі під пануванням союзника Анґлії!

Але теж серед американсько-уркаїнської збірноти діє багато своїх власних людей, що несвідомо ті самі апізерські настрої поширюють серед своєї громади: „України — мовляв — не буде, бо Америка потребує сильної Росії проти Японії, отже Америка не є прихильником незалежної України". Тому українці хиліть голови як досі; може за тисячу літ добудете волю. А говорить так не тому, щоб так дійсно було, бож невідомо, чому то Америка має дальше потребувати сильної Росії проти Японії як та Японія напевно буде побита та на довгі часи унешкодливлена? І чому Америка малаб спроневірюватися своїм ідеалам?

Та тут не говорить з тих людей вже зла воля, а радше рабська душа та лінивство щось робити, щоб і український нарід у ту рішальну історичну годину творення нового порядку в світі міг скинути ярмо чужинецької неволі. Одні чи другі апізери серед української громади працюють в інтересі ворога, бо підривають моральні сили громади. Вони є головними спричинниками бездільности американських українців в хосен визволення українського народу.

А ми чекаємо аж печені голубчики сами влетять до рота...

Не можуть апізери серед американсько-української громади нарікати на безуспішність своєї праці; навпаки їх праця навіть дуже успішна. Застій в українськім громадськім життю, а в многих слабодушне переконання, що українська справа вже пропала, що не має їй ратунку. А цього саме хотіли продажні апізери та їх хлібодавці. „Ми ледви чи що дістанемо" — каже до автора тих стрічок, наш добряга, щирий українець: „Вони нам нічого не дадуть" — бідькає другий невиводний брат першого. Цілком певно не дадуть, коли не будемо впоминатися за наших братів, бо сонний не потребує волі, спати може в неволі чи на волі, однакова для нього справа.

Не має найменшого страху, щоб український нарід в Европі по знищенні націстичного наїзду ждав, аж йому хтось, щось дасть. Ми віримо, що без бою, й то лютого бою на життя й смерть, він не дасть собі вдруге наложити кайдан неволі.

Американці українського роду, як американські громадяни, мають думати про свою боротьбу за перемогу Америки; це їх перший обовязок. Але рівнож, як ситизени вільної країни Вашинґтона, мусять себе поспитати, що вони досі зробили, щоб великі американські ідеали волі були пристосовані й до українського народу в Европі. Що вони зробили, щоб природне право українського народу — бути вільним та незалежним — не було переочене навіть уже тепер, коли передові мужі Америки думають про новий порядок світа, ліпший, кращий та справедливіший, що має бути заведений по нашій перемозі. Нашим обовязком, як американців українського роду, є усвідомляти американське громадянство та представляти свому урядови, що не треба для людства, щоб через українську справу знов счинився за дальших двацять літ новий світовий пожар, та щоб діти американської землі по побідній війні знов мусіли проливати кров через новий несправедливий світовий мир.

Літописець.

Польська Політика в Клопотах

Польська преса в Америці живо зацікавилася телеґрамою лондонського кореспондента „Ню Йорк Тамсу" Реймонда Данйела про заходи польського уряду на вигнанні за усталення східних границь майбутньої Польщі.

Ці заходи Польщі, за донесенням Данйела, викликують велике заінтересовання в дипльоматичних колах Лондону. Ці поясняють собі горячкові польські заходи тим, що поляки тепер побоюються, що на майбутній мировій конференції вони можуть найтися відосіблені, себто без приятелів і союзників. Зогляду на те, що вони мають спір з Росією, то ця їх позиція була би їм дуже не на руку, якби так Росія прийшла на мирову конференцію як переможниця. З такою Росією хотіли би негайно співпрацювати передовсім всі прихильники повоєнної співпраці, господарської, політичної й мілітарної, на сході Европи.

Передсмак можливости такої ізоляції дістала Польща вже тепер. Як відомо, 23. січня 1942 року Польща підписала була угоду з Бенешом як представником чеськословацького уряду про повоєнну співпрацю на різних ділянках. На основі цеї угоди навіть створено різні спільні комітети, що мали випрацювати реальні пляни такої співпраці. Через якийсь час ішли праці цих комітетів, а потім нагло все перервалося. Нині ця польсько-чеська умова ще далі обовязує, бо її ще ніхто не відкликав, але її не виконується. Не виконується вона, не дивлячися на те, що анґлійський уряд, котрий дав їй був своє офіціяльне благословенство, робить старання, аби ще довести до якогось справного порозуміння між Чехословаччиною й Польщею. Ціла справа розбивається одначе об опір чехів, котрі побоюються зробити якийнебудь крок, який міг би викликати в Москві враження, що Чехословаччина хоче зробити з Польщею союз проти Москви. Президент Бенеш заняв становище, що Чехословаччина не повинна собі вязати рук якиминебудь умовами тепер, коли війна ще не покінчена, бож прецінь у справі таких умов треба спитатися вперед народу Чехословаччини, а уряд на вигнанні не має права промовляти в імені народу, поки цей народ уряду не визнасть.

Це становище Бенеша зовсім нове; воно різко різниться зо становищем з часу польсько-чеськословацької умови, коли то наприклад уряди Чехословаччин й Польщі спільно ґратулювали урядові Югославії зприводу підписання угоди про федерацію, а Бенеш висловлював своє переконання, що тільки співпраця федерації чесько-польсько - югославянської може заґарантувати безпеченство й добробут на просторі між Еґейським і Балтійським морем.

У дипльоматичних колах Лондону панує опінія, що польський премієр Сікорскі по те передовсім їздив до Америки, аби там поговорити про справу повоєнних границь Польщі. Він сподівався добитися від американського уряду якоїсь позитовної обіцянки в тому згляді, одначе в лондонських сферах панує теж переконання, що Сікорскому ця акція не вдалася, бо президент Рузвелт виразно дав йому до зрозуміння, що такі питання границь повинні бути полишені до вирішення майбутній мировій конференції.

Певно власне тому, що Сікорскі так розчарувався в своїх заходах у Вашинґтоні, виступив він потім перед пресою зо сильною заявою за середньо-европейську федерацію як одиноку ґарантію тривалого, справедливого й демократичного мира.

У висказах польських ґазет в Америці про ці справи часто попадають виразні гострі слівця й на адресу Росії й Чехословаччини, й закриті слова критики проти американського. Росії закидається імперіялізм, дарма що цей закид робиться якраз на те, аби оборонити польські імперіялістичні загарбання. Чехословаччині закидається вислугування Росії, дарма, що чехи могли би Польщі закинути й союз з Гітлером та загарбування Шлеську від загибаючої Чехословаччини. Всі ці гострі вискази жалю польських ґазет усе ще не зміняють у нічому основного факту, з яким певно числяться в Лондоні й в Вашинґтоні, а то факту, що проти стокількадесяти-міліонової сили Росії Польща не вспіла ще висунути сили, яка хоч в якій обмеженій мірі могла би з тою Росією мірятися. Польща пробувала щось таке створити, але її заходи пішли по таких нереальних лініях, що угоди про федерацію забулися, поки чорнило на угодах висхло.

Польща видно забула, що нинішня Европа це не та Европа, серед котрої відбудовувалася Польща після першої світової війни. Тоді за Польщею й Чехословаччиною стояла могутня Франція, а проти неї большевицька Росія, страх перед котрою Польща всіми способами визискувала. Нині Франція слаба, а Росія союзник Британії, Америки й самої Польщі. Чи витягне коли польська політика консеквенції з цеї зміненої ситуації?

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ІВАН ФРАНКО

Основи Суспільности

Повість

25)

Ані в діла віри, ані в діла моралі, ані в справу освіти народу він не вносив того вогню, того всепожираючого запалу, котрий дає правдива любов до ідеалу, до тих бідних, темних, „труждающихся й обремених", що не раз, ідучи до церкви, чекають почути справді щире слово потіхи та відради, а потім, заки дійде до пів Служби, винаходять собі народний звичай і на час проповіді виходять із церкви, щоб провітрітись, погрітися на сонечку та побалакати з сусідами про туж саму свою нужду та гризоту, котру надармо радіб були розсіяти в церкві.

— Та й що то говорити? — мовив далі Гердер, хвилину помовчавши й нахиляючися до о. Нестора. — От і ви, єгомость... Бог мене покарай, коли я вас хочу осудити, але правда правдою лишиться! Ну, скажіть по правді, про що ви на парохії більше дбали: чи про душі своїх парохіян, чи про те, щоб якнайбільше грошей придбати, щоб у пані ґрафині ласки не стратити?

— Ковалю! Досить тої розмови! — боляче, мов спід ножа, скрикнув о. Нестор.

— Хібаж то я вам новину кажу. Хіба ваше сумління тисячу разів на добу не говорить вам того самого? Правда, громада шанує вас за те, що ви менше дерли від свого попередника й від свого наслідника, але чиж це заслуга? Громада шанує вас, що ви влекшили їй тягару, давши 5,000 ринських на церкву, але чиж ви думаєте тим Бога підкупити? Відплатити свій гріх, тяжкий гріх, що ви стільки літ занедбали робити те, до чого були зобовязані, занедбали любити своє духовне стадо. Без любови ніяка робота, ніяка жертва нічого не варта. А коли є любов, то всяка робота, всяка жертва зовсім інакше виглядає, ніж коли вона є пустою формою.

Гердер був нині ще натще. В таку пору голос його робився різкий, слова летіли швидко й попадали в ціль, мов дрібний шріт. Тоді він не знав ніяких зглядів, говорив, що думав і що чув, не дивлячись, як це кому сподобається. І тепер він виливав із душі те, що в ній давно вже було накипіло, зовсім не зважаючи, яке це враження робить на о. Нестора.

— Ві, ковалю! Іване! Чи ти не боїшся Бога? — роздався нараз за його плечима лагідний, докірливий голос. — І як ти можеш таке говорити? Ади!

Це був Деменюк, котрий, почувши в саду розмову о. Нестора з ковалем, наблизився помалу й мимовоії підслухав останню промову Гердера. Зимний жах проняв старого церковника, і він ледве осмілився поглянути на о. Нестора. Той сидів на лавці зовсім згорблений, похнюплений, немов прибитий. Капелюх і палиця давно випали йому з рук, у котрих тепер він судорожно мняв кратковану перкалеву хустку від доса. Уста його до раз-у-раз порушувалися, зморщки на лиці й під очима зробилися якісь глибші, попідбігали синцями, а зі старечих очей котилися гіркі, грубі сльози й, побігши по крутих заломах зморщків, падали на коліна. З грудей його від часу до часу роздавалося важке, мов дитяче, хлипання, переривane сухим кашлем.

— Єгомость? Господи Боже мій! — скрикнув Деменюк, кидаючися до о. Нестора. — Що вам таке? Ви щось недужі? А я, дурний, там забалакався!...

— Нічого, нічого, Гнате, — ледве чутно прошептав о. Нестор, хусткою поспішно обтираючи сльози з лиця. — Слухай, ковалю! Подайте мені руку! — додав він, силуючись устати з лавки.

Гердер був трохи збентежений тим несподіваним вибухом чуття у старого панотця. Він ніколи ще не видав його таким і навіть здумати собі не міг, щоб це було можливе. Та проте, бачачи тривогу Деменюка, він і сам було трохи перепудився й почав уже докоряти собі, що надто гостро обійшовся із старим, що не змовчав дечого. Отим то він урадувався, почувши, що панотець на нього не сердиться. Він живо подав йому руку і промовив лагідно:

— Нехай єгомость не сердиться на мої слова! Може я й недобре міркую, але що міркую, того не люблю скривати.

— Добре, добре, ковалю! — ледве дишучи, промовив о. Нестор. — Бог тобі за це заплатить. Я не серджусь... я вдячний тобі... хоч серце... серце в мене болить, коли чую... яка вдяка... за мої...

Голос його трясся й уривався щохвилини. Деменюк узяв його під руку й випровадив із саду.

— Бувайте здорові, ковалю! — сказав Деменюк. — Та вибачайте...

— Нема за що! — відмовив коваль, дивлячись за ними, як відходили. — То я повинен би...

(Дальше буде).

Сплощені Думки

Обговорюючи питання проводу і мас канадійський „Український Робітник" з 3. грудня 1942, приходить до такого заключення: „Маси зрушити не трудно, коли догідна пора. Треба тільки вміти. Ленін багато не говорив до народу. Промов сажневих не виголошував. Ідеольогіями мозків їхніх важко думаючих не начиняв. Повторяв тільки три слова: 'Вся власть Саветам'. Ними свої промови зачинав і кінчив. А дальше він і його помічники кинули клич: 'Геть війну!' — бо того хотіли маси, і — 'Війна палатам — мир хижинам'; 'душили, мовлять, тебе стільки віків, жити тобі не давали, тепер ти їх. Це все, що бачиш, твоє, ними загарбоване тебе, тож відбирай!' І кінець цілій ідеольогії. Кличі такі були немов вода для спрагненого в пустині. Наслідок був магічний. І найнерухливішого зпоміж незадоволених до чину пхали".

Стаття далі обстоює думку, що від провідника все залежить. Одна, чи дві, сильні одиниці можуть перевернути світ. Німці знали, що воно так і післали для розвалення російської імперії лише двох осіб — Леніна і Троцького. Ті два зробили те, що треба було зробити, хоч мали перед собою найтемнішу масу на світі.

Якщоб серед українців в той час були подібні провідники, котрі захопилиб маси короткими влучними кличами, то все булоб гаразд, говорить стаття.

Тих думок не можна всеціло заперечувати, бо вони мають в собі велику частину правди. Проте в такій формі, в якій вони подані в згаданій статті, вони є дещо сплощені і упрощені, тому можуть викликати хибне вражіння. Безперечно маси можна зворушити короткими влучними кличами. Але ті кличі мусять, немов зерно, впасти на плодючий ґрунт. Ті кличі мусять зворушити в души маси щось таке, що вже там давно вложене, хоч би в ділянці їх підсвідомости. Кличі, котрі кидали Ленін і Троцький падали на ґрунт, котрий був підготовлюваний десятками, а то й сотками літ. Широкі маси російського народу віддавна відчували, що російський імперіялізм не виходить їм на користь, а навпаки, в остаточнім результаті виходить їм на шкоду. Вони носили в своїм серці проти того імперіялізму скриту ненависть. Також вони носили в своїм серці ненависть до цілої системи, котра здобутками людського духа збагачувала лише себе, свою вузьку правлячу верству, а не широкі маси.

Ленін вмів знайти для тих задушевних бажань російської маси кличі і ними розворушив її. І в цім міститься його геніяльність, як теж геніяльність кожного провідника. Він вміє знайти якесь одне спільне почування, що нуртує в души маси. Але колиб того одного спільного почування в души мас не було, то найбільший геній з найкращими кличами нічого не вдіє. Ті кличі не викличуть резонансу. Якщоб, наприклад, широкі московські маси були в своїй души розшарпані відносно ріжних суспільних справ, відносно московського імперіялізму, війни, поміщицтва, економічної нерівности — то Ленін своїми кличами був би їх не зворушив. Він не був би навіть в силі знайти одних кличів. Для кожної незадоволеної суспільної верстви, чи групи, мусів би знаходити окремий клич. Ріжнородність кличів булаб остаточно роздробила і розгубила свою магічну силу.

Цей факт дуже важний і його не треба ніколи спускати з очей. В Україні визвольна війна не закінчилась удачно тому, що не було таких однакових національних почувань в души найширших українських мас, для котрих можна булоб знайти однакові захоплюючі національні кличі. Згадана стаття піддає думку, що треба булоб кинути клич: „Бий панів, бо вони всі чужинці; спасай Україну!" — Такі кличі дійсно лунали. Але вони не викликали однодушного резонансу. Були в ті часи й серед українців геніяльні провідники, як ось Міхновський, котрі відразу накликали до розриву з Росією і до будови національної держави. Але не мають ці кличі належної почви, їх кличі розгубились.

Сплощеною також виглядає думка, начеб для широкого загалу не треба було ніякої ідеольогії. Ленін і Троцький мали дуже докладно вироблену ідеольогію. Вони опирались на Марксі. А також сам Ленін створив чимало умовних цінностей, котрі були відомі коли не широкому загалови, то бодай провідній московській верстві. Чимало російських інтеліґентів були захоплені тою ідеольогією ще довго до революції. В тій ідеольогії вони черпали своє надхнення, силу і рішучість. Нерозумно булоб це заперечувати.

Умовими здібностями, силою переконань і силою характеру, вже довго до революції відзначився Ленін. Бо по чім німці судили, коли везли його до Росії, що він є чоловіком відповідним до завдання? Вони мусіли руководитись якимись мірами, коли вибрали Леніна і Троцького, а не когось іншого. Вони знали добре Леніна з його суспільно-політичних праць, з його книжок, його стать, його звязків. Вони знали теж, що він мав в Росії велике число прихильників. Там очікувала його ціла підпольна машина.

По довершенні революції Ленін і Троцький не ограничувалися лише до коротких кличів. Вони писали книжки, брошури, статті, а також виголошували довгі промови, котрими „начиняли" своїх слухачів ідеольогією. Маркс був комуністичним божком для російських мас, а його „Капітал" — біблією. Що ті маси докладно не розуміли того „Капіталу", це інша річ. Вони пояснювали його по свойому. Але немало з них вірило, що рецепта комуністів в магічний спосіб розвяже всі їх політичні і економічні клопоти, та створить рай на земли. Без віри в ту марксівську ідеольогію комунізм не був би набрав такого розмаху.

Коли російські соціялісти, до комуністів включно, моглипірвати за собою маси соціялістичними кличами, моглите саме зробити й українські соціялісти. Клопіт був не в „соціялізмі", чи в республиканських кличах, лише в їх використанні. Соціялізм в той час це була така ідеольогія, котра в магічний спосіб захоплювала маси. Її не треба було тоді вкидати, лише використати так, як її використували російські соціялісти, себто на користь свойому народови. І тут провалились українські соціялісти. Вони не розуміли життевих парадоксів, що при помочи інтернаціональних кличів, можна, як отсе роблять московські большевики, служити національному шовінізмови, при помочи свободолюбних кличів поневолювати інших, а при помочи пацифістичних кличів, поконувати інших мілітарно. Все це залежить, як хто пояснює даний клич, та як його приміняє в життя. Українські соціялісти дивились на соціялізм несебелюбно, і пояснювали його буквально. Російські соціялісти приймали його крізь призму своєї московської душі.

Стара римська пословиця говорить, що коли двох людей робить те саме, воно не є те саме. Бо до кожної справи чоловік додасть щось трошки свойого індивідуального. Українські і російські соціялісти ріжнились цілковито своїм духовим наставленням до соціялістичної науки. У висліді російські ліві збудували одну з найсильніших мілітаристичних держав, а українські опинились визнями у їх тюрмах.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ВІДЛОЖИЛИ ЮВИЛЕЙ І ЗЛОЖИЛИ $20 НА „СВОБОДУ".

Братство св. о. Николая, від. 120 У. Н. Союзу в Аліквіпа, Па., повинноб відсвяткувати в тому році 25-ліття свого існування. Та ми, члени, беремо під увагу, що цей ювилей припадає на дуже тяжкий час, коли то наші сини є на війні й проливають кров за нашу Америку. Ось тому батьки і рішили, щоб відложити святкування ювилею аж до того часу, коли наші сини повернуть здорові з війни. Тоді й буде веселість. Тоді й весело відсвяткуємо наш ювилей. А щоб за цей Ювилей Відділу таки була якась згадка а тим самим і памятка, ми рішили на річних зборах виасигнувати $20 в дарунку для „Свободи" на поліпшення видавництва. Знаємо, що тепер часи дорогі. І добре розуміємо, чим є для нас наша „Свобода". Отримуємо часопис з пересилкою за одного цента, а прецінь усе подорожіло. І це мусить відчувати теж і „Свобода". Ось те, як ми думаємо, повинні памятати всі читачі „Свободи", а зокрема Союзові й відділи У. Н. Союзу. Тож уможливім тій газеті дальшу чесну народню службу і допомагаймо їй теж і фінансово, щоб вона не тільки вдержалась, але ще збільшилась. А з того буде велика користь для цілого нашого американсько-українського загалу: для нас старших і для наших тут роджених дітей.

Іван Манастирський,
секретар 120 від. У. Н. С.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Тим, що надсилають вірші, даємо таке виєснення: З нагоди Різдва, як і перед ним і по нім, одержали ми дещо нових віршів, яких ми не видрукували. Ми не раз давали пояснення, чому не можемо друкувати більшости надсиланих нам віршів. Їх нераз друкують інші ґазети, та це діло тих ґазет, а не наше. З того, що їх ті ґазети надрукували, не виходить, що це справжні вірші, чи поезія. Тепер хочемо вказати ще на іншу причину, про яку пише „Український Голос". А пише він таке:

„Для українських редакторів в Канаді поети дуже часто є свого роду карою Божою, бо більшої части надісланих поезій не можна друкувати без основної переробки, а на переробловання поезій не все мають редактори час тай не все охоту і здібність. Одначе бувають нераз зовсім добрі поезійки, котрих з інших причин не можна помістити. Це в теперішню пору буває найчастіше їх проти-воєнний зміст. Не можуть люди здержатись, аби не пробувати поезій про війну, але й не можуть здержати, аби не писати їх на старий, традиційний лад, в якім війна обовязково має бути змальована як щось лихого, страшного, злочинного; в тих поезіях кожний вояк призначений на загибіль; як нема в них смерти вояка, то мабуть не булоб і поезійки. На ділі такі поезійки, хочби вони й були написані в патріотичнім дусі, є своїм змістом проти-воєнні. Бо нікого до військової служби не заохочують, але й найсміліщого можуть як не налякати, то бодай знеохотити. Тому такі поезійки, чи вершики, не можуть причинитися до воєнних зусиль Канади, а радше можуть послужити за проти-воєнну пропаґанду".

До цього нема що додавати, а тільки пристосувати те, що відноситься до Канади, теж і до Злучених Держав Америки.

ГОЛОД ОБЄДНУЄ ФРАНЦІЮ

БЕРН. — За донесенням з Франції, французький народ обєднується внаслідок недостачі поживи. Під впливом голоду течія „співпраці" (з німцями) програє, бо населення розуміє, що німці вважають першим обовязком французів годувати німців. З повною окупацією Франції домагання німців і італійців збільшилися, так що в багатьох округах французи масово голодують.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

СТЕМФОРД, КОНН. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 350, подає до відома, що на річних зборах вибрано такий новий уряд на рік 1943: Василь Карий, предс.; Микола Когут, заст.; Василь Блащук, кас.; Василь Бриян, заст.; Ілько Михайлишин, секретар; Йосиф Тирчик, заст.; контрольори: Андрій Круглий, Семен Танасюк, Даниїл Малиняк; надз. хорих: Ілля Терляк, Петро Круліковський. Збори будуть відбуватися в першу неділю по 15-тім. в гали церковній на Ґрінвіч Еве. Наступні збори відбудуться в неділю, 17. січня, в годині 5. пополудні, в церковній гали. Просимо членів і члениць прийти на означений час, бо маємо важні справи до полагодження. — В. Карий, предс.; В. Блащук, кас.; І. Михайлишин, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 252, відбудуться в неділю, 17. січня, в год. 12:30 попол., в церковній гали, 1944 В. Ірі вул. Обовязково мають прибути всі члени відділу на збори, бо буде вибір комітету на баль. Іван Меґас, предс.; Іван Сливка, кас.; Павло Хомин, рек. секр.; Д. Дякун, фін. секр.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Бр. св. О. Николая, від. 369, повідомляє всіх своїх членів і члениць, що **річні збори** відбудуться 17. січня, в год. 4:30 пополудні на звичайнім місци. Просимо всіх членів і члениць явитися на збори на означений час, бо буде цілорічне справоздання урядників і контрольорів; є також інші справи до вирішення. Буде вибір урядників на 1943 рік. — І. Климишин, предс.; С. Новацький, кас.; М. Куба, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Сестр. Н. З. П. Діви Марії, від. 112, буде мати місячні збори в неділю, 17. січня, в гали церковній, зараз по другій Сл. Божій. Просимо всіх члениць прийти на час і заплатити свої належитість, щоби не очікувати за багато. Просимо в місяці січні вирівняти свої свої вкладки зо старого року, щоб не бути суспендованою. Кряд на рік 1943: Марія Ліска, предс.; Марія Бойко, заст.; Катерина Ґабрівська, фін. секр.; Параня Ризун, кас.; Домінійка Романович, рек. секр.; фінанс. контроля: Ева Лялюк, Анна Декан, Зофія Лазука; до прапорів: Маґдалена Темчина, Марія Савчин; заступниці: Катерина Худю, Марія Гаврилак; надз. хорих: Ева Смільчак, Катерина Кедю.

ОЛИФАНТ, ПА. — **Річні збори** Бр. св. Кирила й Методія, від. 86, відбудуться в неділю, 17. січня, зараз по Сл. Божій, в парохіяльній укр. школі, кімната ч. 3. Уряд просить всіх місцевих і позамісцевих членів прийти на ці збори, бо є важні справи до вирішення. Відділовий уряд і контр. комісія будуть здавати справоздання з 1942 року. Обовязком кожного члена є хоч раз на рік бути приявним на зборах, почути цілорічне справоздання і вибрати новий уряд на 1943 рік. — За уряд: Гр. Сайкевич, предс.; С. Федірко, кас.; П. Саламаха, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Бр .св. Арх. Михаїла, від. 140, повідомляє всіх своїх членів, що **місячні збори** відбдуться 17. січня в церковній гали, 526 Вест Бейн Еве., по Сл. Божій. Всі члени повинні бути на зборах, бо буде читаний братський статут, що був ухвалений на річних зборах. Уряд на 1943 рік є вибраний той самий, що був минулого року. Позамісцеві члени, котрі хотілиб вписати своїх дітей до У. Н. Союзу, зволять повідомити секретаря, а він радо обслужить. John Krawetz, 114 Smithsonian St., Girard, H. — Ст. Роган, предс.; М. Коґут, кас.; Ів. Кравець, секр.

ВЕСТ САЙД НЮ ЙОРК. — Тов. Свобода, від. 194, подає до відома всім своїм членам, що збори відбудуться в суботу, 16. січня, під ч. 568 — 9. Евеня, Н. Й. С., в годині 8. ввечір. Кожний член повинен явитись на річні збори. Буде звіт уряду з року 1942, звіт контр. комісії і вибір нового уряду на рік 1943. Хто з членів не буде приявний, щоби опісля не жалував. — **За уряд:** М. Демяничук, предс.; Т. Пітула, кас.; С. Гнатишин, секр.

ДЖЕМЕЙКА, Н. Й. — Бр. св. Юрія, від. 160, повідомляє всіх членів, місцевих і позамісцевих, що **річні збори** відбудуться 16. січня під ч. 145-02 Ліберті Еве., в год. 8. ввечір. Просимо всіх членів прийти, щоб провірити річний звіт уряду, як рівнож і вибрати новий уряд. Довгуючих просимо вирівнати вкладки. — За уряд: М. Костишин, секр.

ДЖАНСТАВН, ПА. — **Річні збори** Бр. св. Арх. Михаїла, від. 11, відбудуться в неділю, 17. січня, по Сл. Божій, в гали церковній, Мейпл Еве. Обовязком кожного члена є бути на зборах, бо є важні справи до вирішення. Буде справоздання фінансове і котролі за минулий рік, та вибір уряду на рік 1943. З огляду, що припадають місячні збори, просимо кожного члена вирівнати свої вкладки. — За уряд: Васько Романів, предс.; Андрій Дида, кас.; Петро Сціленний, секр.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 99, відбудуться в неділю, 17. січня, зараз по Сл. Божій, в гали церковній. Просимо довгуючих членів прийти і вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі можуть бути суспендовані. — Уряд.

ФРЕНКФОРД, ПА. — **Річні збори** Тов. ім. Дм. Вітовського, від. 268, відбудуться в суботу, 16. січня, в годині 7:30 ввечір, в У. Н. Домі, 2171 Вакелінґ ул. Просимо членів прийти на ті збори і вирівнати свої вкладки. На тих зборах буде справоздання з цілого року з доходів і розходів та вибір нового уряду на рік 1943. Просимо тих членів, що ніколи не приходять на збори, щоби були так добрі і показались хоть раз на рік на річні збори. По зборах буде приявний п. Маланчук, який дасть членам дуже цікаві інформації про орґанізаційні справи. — М. Андріїв, предс.; Г. Михалюк, кас.; П. Омелян, секр.

НЮ ГЕЙВН, КОНН. — Збори Тов. Любов, від. 370, відбудуться в неділю, 17. січня, в церковній гали, 127 Парк ул., в годині 12:30 пополудні. Просимо членів бути на час, бо контроля має здати звіт за 1942 рік. Упоминаємо членів, котрі не заплатили залеглих вкладок, зголоситися до секр. Сампари, 34 York St., в суботу в годині 4:30 пополудні. Уряд на рік 1943 є: П. Волянник, предс.; М. Сампара, рек. секр.; К. Стасюк, кас.; Анна Хабінець, фін. секр.; контр. комісія: К. Марущак, Гн. Хомета, М. Довгий, догл. хорих: А. Мурин, Я. Гіна; надз. спокою М. Сузанський. — М. Сампара, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — **Річні збори** Бр. св. Юрія, від. 239, відбудуться в суботу, 16. січня, точно в год. 8. ввечір. Біжучі справи буде полагоджувати секретар вже від год. 6:30г На порядку нарад: звіт за минулий рік, вибір нового уряду, та ухвали для добра орґанізації на біжучий рік. Просимо всіх членів вирівнати залеглі вкладки та привести на збори кандидатів на членів. — Уряд.

ПОРТ ДЖЕРВІС, Н. Й. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 198, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться 17. січня, в неділю пополудні в год. 5., в гали фаєрманській при Рікс ул. — За уряд: Д. Потятинський предс.; Г. Лисяк, кас.

МАГАНОЙ СИТІ, ПА. — Тов. Запорозька Січ, від. 305, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. січня, в церковній гали, в годині 11. рано. Просимо всіх членів прийти на означений час і сплатити свої залеглости, бо секретар більше не може їздити по хатах. Урядники на рік 1943: Дмитро Гайдамака, предс.; М. Гентош, секр.; М. Тухоневич, кас.

СКРЕНТОН, ПА. — **Річні збори** Тов. Усп. Пр. Богородиці, від. 123, відбудуться в неділю, 17. січня, в годині 12. зараз по Сл. Божій, в церковній гали. Просимо всіх членів прийти на збори. Контроля дасть свій звіт. Також уряд здасть звіт і буде вибір урядників на 1943 рік. — За уряд: М. Волощук, предс.; В. Бадан, секр.-кас.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Бр. св. Йосафата, від. 217, відбудуться в неділю, 17. січня, в гали парохіяльній при Гудсон ул., в годині 3. пополудні точно. Обовязково всі члени, місцеві і позамісцеві, мають явитися на збори, бо є важні справи до вирішення. Уряд і контр. комсія дасть справоздання за 1942 рік і будуть інші справи. Уряд на 1943 рік є такий: М. Яцула, предс.; І. Пастущин, заст.; А. Іванів, секр.; М. Рудий, заст.; П. Паснак, кас.; Н. Луцишин заст.; контр. комісія: Р. Шевчук, В. Гранковський, В. Колданський. Надзирателів хорих будемо іменували що місяця, а надконтр. хорих є Конт. Шевчук. Прапорчики: Д. Дачів, Петро Заяць; старші браття до світла: Д. Маціковський, Н. Луцишин. Довгуючих членів напоминаємо, щоби вирівнали свої довги в цім місяці, бо цего року не будемо нікого опускати з вкладками, бо інакше будуть суспендовані. Стараймося приєднувати нових членів. Котрий член не буде на зборах заплатить 25 ц. а урядник 50 ц. — Іван Пастущин, предс.; Петро Паснак, кас.; Андрій Іванів, секр.

НЮ БРОНСВИК, Н. ДЖ. — Відділ 353 повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться в гали при 306 Сомерсет ул., в неділю, 17. січня, в годині 4. попол. Просимо прийти на збори. — За уряд: Й. Куцак, предс.; Д. Кучевський, кас.; Н. Василюк, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Тов. Подільська Січ, від. 8, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться в неділю, 17. січня, в годині 2. пополудні, в сали У. Г. Клюбу, 13 Вашинґтон ул. Будемо принимати нових членів без вступного до старших і молод. членів. Уряд на 1943 рік є той самий. — Василь Комар, предс.; Василь Майдзій, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. — Тов. ім. Ів. Франка, від. 97, повідомляє, що місячні збори відбудуться 17. січня в 2. год. пополудні, в гали церковній, 47 Говп Еве. Просимо членів прийти на час, а хто довгує, нехай вирівнає свій довг. — В. Сметана, предс.; В. Бродський, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Бр. св. О. Николя, від. 175, подає до відома всім своїм членам, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. січня, в годині 1. пополудні, в У. Н. Домі, 4655 Мартін ул. Уряд на цей рік є: В. Братусь, предс.; Ю. Шевчук, заст.; В. Бартош, фін. секр.; С. Пелех, рек. секр.; А. Дяк, кас.; Яків Поливка, М. Попик, контр.; Н. Горбянський, С. Періжок, контр. хорих. Просимо тих членів, котрі ще до цего часу не зареєстрували числа бондів, то подайте секретареві на цих зборах. — В. Братусь, предс.; В. Бартон, секр.; А. Дяк, кас.

РАНКІН, ПА. — Бр. св. Григорія, від. 24, подає до відома своїм членам, що на річних зборах вибрано такий уряд на рік 1943: Анна Круль, предс.; Анна Кушнір, кас.; Микола Щур, секр.; контрольори: А. Кушнір, А. Круль і І. Савчин. Збори будуть відбуватися в кожну 3-ту неділю по першім, під ч. 344 — 2-га вулиця. На цих зборах ухвалено купити Вор Бонд на суму 75 дол. Також ухвалено, котрий член невсилі платити свою вкладку, то може бути один місяць довжний, а не більше. Довгуючих напоминаємо вирівнати свій довг, бо в противнім разі буде суспендований. — Микола Щур, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270, відбудуться в пятницю, 15. січня, в годині 7:30 ввечір, в У. Н. Домі, 181-183 Фліт ул. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо маємо важні справи до полагодження. Тим членам, що не могли бути на річних зборах, подаємо до відома, що на рік 1943 вибрано той самий уряд. Довгуючих членів просимо вирівнати свої залеглі вкладки, бо в противнім разі будуть суспендовані. — За уряд: М. Косоноцький, предс.; С. Гріца, кас.; Н. Пігура, фін. секр.; А. Бусько, рек. секр.

АЛЕНТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. січня, в гали парохіяльній, 803 Фронт Стр., в 2. годині пополудні. Просимо членів прийти на означений час, тай вирівнуйте свої залеглости. Довгуючі члени, коли не заплатять своїх вкладок найдалі до 25. січня, будуть суспендовані, як старші так і діти. — За уряд: Й. Матковський, предс.; І. Рудакевич, кас.; І. Федорак, секр.

БОСТОН, МАСС. — Відділ 374 повідомляє всіх членів, місцевих і позамісцевих, що **річні збори** відбудуться 17. січня в Елізабет Гавз(357 Чарлс вулиця, в годині 2. пополудні. Кожний член обовязаний прийти на ці збори, бо маємо важні справи до полагодження. Буде вибір нового уряду на 1943. Просимо кожного члена, щоб сказав секретареви скільки купив воєнних бондів, щоб уряд міг подати це до головної канцелярії У. Н. Союзу. Просимо контр. комісію прийти і сконтролювати книжки. — М. Кісіль, предс.; М. Білак, кас.; Василь Пантелюк, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Сестр. Рожд. Пресв. Богородиці, від. 259, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться в неділю, 17. січня, в годині 2. пополудні, в салі 4950 Павліна ул. Просимо всіх членів прийти, бо є важні справи з річних зборів. — За уряд: В. Горонець, предс.; І. Побуцький, секр.; А. Партика, кас.

ГЕЙЗЕЛТОН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 85, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться внеділю, 17. січня, в Українській Гали, 74 Лаурил Ст., в 1. год. пополудні. Буде звіт фінансовий за рік 1942 і інші важні справи та вибір нового уряду. Члени, котрі ще не вирівнали довгу за 1942 рік, щоб старалися вирівнати на річних зборах. — Волод. Шипула, предс.; О. Костюк, секр.-кас.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ ім. Богд. Хмельницького, від. 245, повідомляє всіх своїх членів і члениць, що **річні збори** відбудуться 17. січня в годині 2. пополудні, в церковній гали, 824 Adeline St. Просимо всіх членів прийти на ці збори і вислухати справоздань контр. комісії і урядників та вибрати новий уряд на 1943 рік. — За уряд: М. Скоропад, предс.; М. Палажій, кас.; Й. Квасній, секр.

ГАМТРАМК, МІШ. — Тов. Згода, від. 20, подає до відома, що на річних зборах вибрано такий новий уряд на 1943 рік: Матвій Прихідко, предс.; О. Кульчицький, заст.; Іван Крупка, фін. секр.; Йосиф Крупка, рек. секр.; Дмитро Білик, кас.; Михайло Черній, Михайло Сосновський, Ів. Підперигора, контрольори; Петро Дмитришин, Іван Шавінський, пані Кароліна Буґіль, догл. хорих; п. Торона і Дмитро Синайко, до прапорів. Збори відбудуться в Укр. Хаті при Ґрейлінґ, в неділю, 17. січня, в год. 1:30 пополудні. Просимо членів прийти на означений час, бо є дуже багато річей до полагодження, — Йосиф Прихідко, за рек. секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Сестр. Благовіщення, від. 125, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. січня, в год. 12:30 пополудні, в парохіяльній гали при Оклей і Райс ул. Просимо членів прийти на вище означений час. — А. Васильовська, предс.; К. Плетяк, кас.; І. Подола, секр, 849 N. Hoyne Ave.

МІЛВОКІ, ВІС. — Збори Тов. ім. Івана Франка, від. 103, відбудуться в суботу, 16. січня, в годині 7. ввечір, в церковній салі, 1231 Вест Скат ул. Просимо всіх членів і члениць прийти на збори, бо маємо багато важних справ до полагодження. Уряд на рік 1943 є такий: Григорій Дац, предс.; Т. Танін, заст.; М. Адамчук, кас.; А. Гатала заст.; Т. Барсук, секр.; П. Стецик, заст.; П. Маґеровський, контрольор — двох треба дібрати — Іван Гірський, П. Ма..ровський, А. Гатала, надз. хорих; Н. Петрика, дверник. Збори Товариства мають відбуватися кожного місяця в суботу по 15-тім. ? — Гр. Дац, предс.; М. Адамчук, кас.; Т. Барсук, секр.

АЛІКВІПА, ПА. — На річних зборах Бр. св. О. Николая, від. 120, вибрано такий уряд на рік 1043: С. Ятчишин, предс.; В. Манастирський, заст.; І. Манастирський, секр.-кас.; М. Бац, заст.; В. Фетчушак, С. Ятчишин, комітет хорих; О. Ревт, М. Бац, контрольори. Також даю до відома всім членам, що відділ 120 закупив за 500 дол. бондів З. Д. Наступні збори відбудуться в неділю, 17. січня, точно в годині 2. пополудні. Просимо членів і члениць приходити частіше на збори. — Іван Манастирський, секр.

ПІТСБУРҐ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 53, повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться 17. січня, в гали Укр. Клюбу, 43 Одинайцята ул. С. С., в год. 1. попол. — За уряд: Михайло Усик, предс.; Павло Шпікула, секр.-кас.

ВИЛКС-БЕРІ, ПА. — Збори від. 48, відбудуться в неділю пополудні, 17. січня, в галі касієра Михайла Нагребецького. Просимо всіх членів прийти на ці збори і вирівнати довг. Буде вибір уряду на 1943 рік. Також просимо контрольорів прийти в пятницю, або суботу, то є 15. або 16. січня вечером і переглянути книжки за рік 1942. — Михайло Нагребецький, кас.; А. Музика, секр.

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДИ

Питання: Сподіюсь, що мене візьмуть за кілька місяців до війська. Мені щойно минає 19-тий рік життя. По скільки мені відомо, чужинці дістають горожанство після трьох місяців служби в армії. Чи зі мною буде так само, чи може прийдеться чекати, аж мені буде 20 літ і аж тоді стану горожанином.

Відповідь: Після трьох місяців бездоганної служби у війську маєте право подати прохання за американське горожанство. Відносно чужинців, що служать в армії чи фльоті, нема ніяких вимог щодо віку. Принято за правило, що коли вони не є за молоді боротись за Америку, то теж не є за молоді стати горожанами.

Питання: Я приїхав до Америки як моряк в 1930-му році і остав тут з того часу. Від 1935-го року працюю на американських рибацьких човнах. Чи можу стати горожанином? Мені здається, що я перебуваю тут незаконно.

Відповідь: Це правда, що перебуваєте в Америці незаконно, але не зважаючи на це, можете стати американським горожанином, якщо судно, на якому працюєте, має більше як 20 тон вмістимости. Закон каже, що хто служив 5 або більше років на американському кораблі, що має більше як 20 тон вмістимости і внесе прохання за горожанство підчас того, як є на такій службі, той може стати горожанином, хочби перебував в Америці нелегально. Йому не треба навіть перших паперів і може відразу вносити прохання за другі. Також не робить ніякої ріжниці, яку працю він виконував на кораблі: моряка, рибалки, куховара чи теслі.

Питання: Батьки привезли мене до Америки малою дитиною. Вони не стали горожанами, але я хочу бути горожанином. Коли маю внести аплікацію?

Відповідь: Вам не було ще 16 років, як ви приїхали до Америки і тому не потребуєте подаватись за перші папери. Ви можете податись за другі папери як вам мине 20 літ життя.

Питання: Чи я є американським горожанином? Я приїхав до Злучених Держав у квітні 1940-го року, як мені було 12 літ. Батько, який приїхав багато раньше, став горожанином в жовтні 1940. Мати не є ще горожанкою.

Відповідь: Горожанином станете в квітні 1945-го року, коли то мине пять літ від вашого приїзду в Америку. В квітні 1940-го року обовязував ще закон, по якому діти діставали горожанство по батькові або матері, якщо їм не було ще 21 літ і вони жили 5 літ в Америці до часу, як хтось з їх батьків натуралізувався, або не мали ще 21 літ, хоч прожили тут вже 5 років. Тому що в 1940 році вам було тільки 12 років і в 1945-му, в квітні, вам буде тільки 17 літ, себто менше ніж 21, то ви автоматично тоді станете американським горожанином. В січні 1941-го року цей закон змінено і від того часу горожанином можуть стати автоматично тільки діти нижче 18 років, яких обидвоє батьків стали горожанами ще коли дитині минуло 18 літ. Та цей закон до вас не відноситься і ви маєте право користуватись привилеями закона, який обовязував в час, коли ви приїхали до Злучених Держав.

Питання: Мій чоловік і я приїхали до Америки в травні 1941-го року. Його взяли до війська і по трьох місяцях він став горожанином. Коли я стану горожанкою?

Відповідь: Ви можете внести прохання за другі папери в травні 1944-го року, а можливо що вже в травні 1943-го року. Жінка, яка після 13-го січня 1941 р. вийшла замуж за американського горожанина, або якої чоловік став після повищої дати горожанином, може внести прохання за другі папери після трьох років і не потребує перших паперів. Коли вона жила в подружньому стані зі своїм чоловіком в Америці один рік, тоді їй треба чекати тільки два роки, якщо це був рік безпосередно перед внесенням прохання за горожанство. У вашому випадку правдоподібно вистарчать два роки побуту, та колиб вашого чоловіка післали з армією за море, тоді суд може рішити, що вам треба чекати три роки, тому, що він є поза межами Злучених Держав.

Загальна Рада — ФЛІС

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Товариство Дністер, від. 361, повідомляє своїх членів-кинь, що місячні збори, які мали відбутися 9. січня, як звичайно другої суботи по першім, відбудуться 16. січня ц. р., в суботу, в годині 8. ввечір, в парохіяльній галі, 217 Е. 6-та вулиця в Ню Йорку. Тому, що через перенесення зборів, з причини свят, багато членів не заплатили вкладок цього місяця, просимо всіх членів прийти на ці збори і заплатити вкладки, щоб відділовий уряд міг вислати розмет до У. Н. Союзу на час. — За уряд: С. Ковальчук, предс.; Петро Кучма, фін. сек.; Іван Галичин, кас.; Мартин Малетич, рек. секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. — Відділ 73 повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 17. січня, в годині 1. зогляду, що проголошені збори в місяцю грудні не відбулись через не повне число членів. Кожний член знає, які справи на річних зборах рішаєсь. Позамісцеві члени члени є увільнені від кари, а місцеві підлягають ухвалі, яка западе на зборах. Хоч би і з найменшим числом членів збори відбудуться. Також секретар заявляє, що більше о хатах вкладок не буде збирати; ричина кожному відома. Члени, котрі не залатять на час, будуть сусендовані. — Уряд.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — **Річні** і місячні збори Тов. „Зоря", від. 69, відбудуться в суботу, 16. січня, в год. 8. ввечір в церковній гали, 28 Іст 7. вул. З ричини важних срав, котрі мають вирішити річні збори, росимо всіх членів прийти на збори. — За уряд: Й. Забавчук, предс.; І. Маринець, кас.; М. Ликтей, секр.

ВЕСТ ІСТОН, ПА. — Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 137, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. січня, в годині 2. пополудні, в галі парохіяльній. Просимо членів прийти на ці збори та подати секретареві скільки кожний член купив бондів у 1942 році; це треба для Тов. і для У. Н. Союзу. Уряд на 1943 рік вибрано той самий. — Ф. Сагатий, пр.; М. Підгайний, кас.; М. Колодруб, секр.

РАРІТАН, Н. ДЖ. — **Річні збори** Бр. св. Михаїла, від. 332, відбудуться в суботу, 16. січня, в годині 8. ввечір, під ч. 10 Колфакс ул. Просимо місцевих і позамісцевих членів і члениць прийти на час, бо маємо важні справи до полагодження та вибір нового уряду на рік 1943. Довгуючі члени повинні вирівнати свої залеглости. — За уряд: Петро Причка, секр.; П. Венґрин, кас.

ДЖАНСТАВН, ПА. — Відділ 300 повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться 17. січня. Урядники здадуть справоздання з цілого року з діловодства, почім відбудеться вибір урядників на 1943. Збори зачнуться в год. 3. пополудні. — За уряд: Василь Олексюк, предс.; Теодор Кавчак, кас.; Андрій Годчак, секр.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. — **Річні збори** Бр. св. Димитрія, від. 288, відбудуться в суботу, 16. січня, в год. 7. ввечір. Уряд просить членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження. Місячні збори відбудуться в *неділю, 17. січня, в годині 1.* пополудні. — За уряд: Юрій Заковоцький, Дмитро Мушастий, Андрій Данилюк.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Укр. Січ, від. 170, відбудуться в неділю, 17. січня, в годині 6. ввечір, в У. Н. Домі, 181 Фліт ул. Просимо кожного члена прийти на збори і заплатити свої вкладки. Рівнож є важні справи до полагодження. Хто з членів ще не подав секретареві на скільки він закупив бондів, то просимо на цих зборах подати. Уряд на 1943 рік є такий: О. Логин, предс.; І. Грабар, заст.; М. Фурка, кас.; В. Цап, заст.; Т. Наконечний, рек. і фін. секр.; І. Дубик, заст.; контр. комісія: П. Мелень і С. Безушко.; радні: Ю. Трент, І. Гусар, Е. Нечесний, В. Томчук, М. Клапко, Н. Лазорко. — Т. Наконечний, секр., 16 Sanford Pl., Jersey City, N. J.

ТАВТОН, МАСС. — Збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. ..., відбудуться в неділю, 17. січня, в гали товариській на 14 Мейпл Еве, в 2. годині пополудні. Обовязком кожного члена є буди на цих зборах, бо буде вибір уряду на рік 1943. Не явившийся член підлягає карі 1 дол., а урядник *5 дол., згідно зо статутом.* — Харитон Салата, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Тов. ім. О. Басараб, від. 348, повідомляє своїх членниць, що **річні збори** відбудуться в суботу, 16. січня, в 7. годині ввечір, в гали церковній при Вест Рейн Еве. Просимо всіх члениць прийти на збори в означену годину, бо є важні справи до обговорення. Буде звіт урядничок і вибір нових урядничок на рік 1943. — За уряд: Варвара Дубас, предс.; Марія Періґ, секр.-кас.; Йосифина Стахура, рек. секр.

ТАРЗАН, ч. 699. Без надії.

Льви по порядку держали сторожу біля дерева, на котрім сидів Тарзан. З великою точністю вони видержували ту службу, немов які вояки.

Брак корму на тім острові витворив у них духа солідарности. Як один з них зголоднів, другий ставав на його місци, щоб той міг піти на лови.

Тарзан знав, що льви, немов коти, будуть терпеливо очікувати, аж їх жертва остаточно піддасться. До цього мав змусити Тарзана голод.

В ту саму хвилину велика журба найшла приятелів Тарзана. Вони скупчились разом і не знали, що далі робити. Без Тарзана вони всі загинуть.